

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ไม่มีสิ่งใดที่นั่นนอกจากชีพบาบาที่เป็นของลูก ดังนั้นจงอยู่เหนือแม้กระทั่งสำนักของร่างกาย กลับมาว่างเปล่าเท่ากับขอตาน เป็นขอตานที่จะกลายเป็นเจ้าชาย
- คำถาม:** เมื่อลูกมีความรู้ของละครที่ถูกต้องแม่นยำ ลูกหยุดที่จะมีความคิดใด?
- คำตอบ:** “ทำไมความเจ็บป่วยนี้จึงเกิดขึ้น?” “ถ้าฉันไม่ทำสิ่งนั้น สิ่งนี้ก็จะไม่เกิดขึ้น” “ทำไมอุปสรรคนี้จึงเกิดขึ้น?” “ทำไมบ่วงพินธน์นี้จึงเกิดขึ้น?” ความคิดเหล่านี้สิ้นสุดลงเมื่อลูกมีความรู้ของละครที่ถูกต้องแม่นยำ เพราะไม่ว่าอะไรก็ตามที่ต้องเกิดขึ้นตามละครก็จะต้องเกิดขึ้น สิ่งนี้เคยเกิดขึ้นเมื่อวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน นี่คือการเก่าและดังนั้นจะมีรอยปะมากมาย เหตุนี้เองจึงไม่ควรมีความคิดที่ไม่จำเป็นใดๆ
- เพลง:** เราต้องทำตามหนทางนั้นที่เราอาจจะลงและขึ้น ดังนั้นเราต้องระมัดระวัง.....

โอมซานติ ลูกต้องทำตามหนทางนั้น หนทางใด ใครชี้หนทางนั้นแก่ลูก? ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังทำตามคำแนะนำของใคร เรียกสิ่งนั้นว่า คำแนะนำหรือหนทางหรือศรัทธา ทั้งหมดเป็นสิ่งเดียวกัน ในเวลานี้ ลูกต้องทำตามศรัทธา แต่ศรัทธาของใคร? มีการเขียนว่า: ศรัทธาทกข้อที่ลึกลับ ดังนั้นโยคะของสติปัญญาของเราจะถูกดึงเข้าไปหาศรัทธาอย่างแนบแน่น ในเวลานี้ ลูกกำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงใคร? หากลูกพูดว่า: “ในการจดจำศรีภุชณะ” แล้วลูกต้องจดจำเขาที่นั่น ลูกจดจำศรีภุชณะหรือไม่? ลูกจดจำเขาในรูปของมรดกของเขาหรือไม่? ลูกเข้าใจว่าลูกจะกลายเป็นเจ้าชาย ไม่ใช่ว่าลูกจะกลายเป็นลักษมีหรือนารายณ์ในขณะที่เกิด อย่างแนบแน่นเราจดจำชีพบาบาเพราะท่านให้ศรัทธา ผู้ที่พูดว่า “พระเจ้าศรีภุชณะพูด” จะจดจำภุชณะ หากภุชณะได้รับการจดจำเขาควรได้รับการจดจำที่ใด? เขาได้รับการจดจำในสวรรค์ ดังนั้น ภุชณะไม่สามารถใช้คำว่า ‘มานมานะบาฟ’ เขาสามารถพูดว่า ‘มาเดียจิบาฟ’ (มองเห็นผู้ที่อยู่ตรงกลาง – วิษณุ) เขาไม่สามารถพูดว่า “จดจำฉัน” เพราะเขาอยู่ในสวรรค์ โลกไม่รู้สิ่งเหล่านี้ พ่อพูดว่า: ลูก คัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ก็ตะลึงรวมไว้กับคัมภีร์ศาสนาทั้งหมด อย่างแนบแน่น ก็ตะลึงคัมภีร์ศาสนาของบาร์ด ในความเป็นจริง ก็ตะลึงคัมภีร์ของทุกคน มีคำกล่าววาก็ตะลึงคัมภีร์สูงสุด เพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมด ที่หมายความว่าก็ตะลึงสูงสุดที่สูงสุด ชีพบาบาคือผู้ที่สูงส่งที่สุดเหนือทั้งหมด ท่านคือศรี ศรี ผู้ที่สูงส่งที่สุด ภุชณะไม่สามารถเรียกว่าเป็น ศรี ศรี ไม่สามารถพูดว่า “ศรี ศรีภุชณะ” หรือ “ศรี ศรีราม”: พวกเขาสามารถเรียกว่าเป็นศรีเท่านั้น ผู้ที่เป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดเหนือทั้งหมดมาและทำให้ลูกสูงส่งอีกครั้ง พระเจ้านั้นสูงส่งที่สุด ศรี ศรีหมายถึงผู้ที่สูงส่งที่สุด ชื่อของผู้ที่สูงส่งนั้นโด่งดัง อย่างแนบแน่น เทพเรียกว่าผู้ที่สูงส่งที่สุด แต่พวกเขาไม่ได้คงอยู่ในขณะนี้ ใครได้รับการพิจารณาว่าสูงส่งทุกวันนี้? ผู้นำ ฯลฯ ของทุกวันนี้ได้รับความเคารพอย่างมาก อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่สามารถเรียกว่าเป็นศรี คำว่า “ศรี” ไม่สามารถถูกใช้กับมหาตมะเช่นกัน ในเวลานี้ลูกกำลังได้รับความรู้จากดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่เป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดเหนือสิ่งใด ผู้ที่สูงส่งคือพ่อที่สูงส่ง ดวงวิญญาณสูงสุด แล้วก็มีสิ่งสร้างของท่าน ในบรรดาสิ่งสร้างนั้น บราห์มา วิษณุ และชางก้าคือผู้ที่สูงส่ง ที่นั่นเช่นกัน สถานภาพนั้นต่างลำดับกัน ผู้ที่สูงส่งคือประธานาธิบดีแล้วก็นายกรัฐมนตรีแล้วก็ตามมาด้วยรัฐมนตรีแห่งสหภาพ (Union Minister) พ่อที่นั่งและอธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก พระเจ้าคือผู้สร้าง เมื่อลูกใช้คำว่า “ผู้สร้าง” ผู้คนก็ถามว่า: โลกถูกสร้างอย่างไร? เหตุนี้เองอย่างแนบแน่นลูกจำเป็นต้องพูดว่าตรีมูรติชีวาเป็นผู้สร้าง ในความเป็นจริงแทนการใช้คำว่า “ผู้สร้าง” เป็นสิ่งดีกว่าที่จะพูดว่า “ผู้ที่เฉลียวฉลาดในการสร้าง” ท่านเฉลียวฉลาดก่อตั้งสกลบราห์มินผ่านบราห์มา อะไรได้รับการก่อตั้งผ่าน บราห์มา? ชุมนุสเทพ ชีพบาบาพูดว่า: ในเวลานี้ลูกคือชุมนุสบราห์มินที่เป็นของบราห์มา อีกชุมนุสหนึ่งคือชุมนุสที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกคือชุมนุสของพระเจ้าผู้ที่จะกลายเป็นชุมนุสเทพในภายหลัง พ่ออธิบายสาระของพระเวทและคัมภีร์ทั้งหมดผ่านบราห์มา มนุษย์สับสนมากและเฝ้าแต่ทบทวนศีรษะของเขาอย่างมาก (เพียรพยายามอย่างมาก) พวกเขาพูดว่าควรมีการคุมกำเนิด พ่อพูดว่า: พ่อมาและทำงานรับใช้สำหรับบาร์ด ที่นั่นมนุษย์นั้นดโมประธาน พวกเขาให้กำเนิดแก่เด็กสิบถึงสิบสองคน อย่างแนบแน่นต้นไม้ต้องขยายตัว ใบไม้จะเฝ้าแต่ปรากฏออกมา ไม่มีใครสามารถควบคุมสิ่งนี้ มีการควบคุมในยุคทอง มีลูกชายหนึ่งคนและลูกสาวหนึ่งคนก็เท่านั้นเอง เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจประเด็นเหล่านี้ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปผู้คนมากมายจะมาและพวกเขาจะเฝ้าแต่เข้าใจ มีการจดจำว่าหากลูกต้องการรู้เกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัส จงถามโกปัลและโกปปี เมื่อลูกรับฟังบาบาเป็นการส่วนตัวที่นั่น ลูกมีประสบการณ์ของความสุข แล้วเมื่อลูกข้องแวะกับธุรกิจ ฯลฯ ของลูก ลูกก็ไม่มีประสบการณ์ของความสุขมากนัก ที่นั่นลูกถูกทำให้เป็นตริกาลดาร์ชิ (ผู้มองเห็นรูปกาลเวลาทั้งสาม) ผู้ที่เป็นตริกาลดาร์ชิเรียกว่าเป็นผู้คงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง มนุษย์พูดว่า

มหาดมะนั้นนี่คือตริกาลดาร์ชิ ลูกพูดว่านายแห่งสวรรค์ราเตและกฤษณะไม่ได้มีความรู้ของกงจักรแห่งการสำนักในตนเอง หรือรูปกาลเวลาทั้งสาม กฤษณะผู้ที่เป็นที่รักของทุกคนคือเจ้าชายแรกของยุคทอง อย่างไรก็ตาม เนื่องจากไม่เข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนพูดว่า “ท่านไม่ยอมรับศรัทธากฤษณะว่าเป็นพระเจ้า ดังนั้นท่านคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า” แล้วพวกเขาทั้งสองก็สร้างอุปสรรค จะมีอุปสรรคในไฟบูชาญญูของความรู้ที่คงอยู่ตลอดไปนี้ กันยา(กุมาริ) และผู้เป็นแม่มีประสบการณ์ของอุปสรรคด้วยเช่นกัน ผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะต้องอดทนอย่างใหญ่หลวง ดังนั้นพวกเขาควรเข้าใจว่า ตามละคร นี่คือนิพพานของเขา เมื่ออุปสรรคมา อย่าได้มีความคิดเช่น “หากฉันไม่ได้ทำสิ่งนั้น สิ่งนี้จะไม่เคยเกิดขึ้น” “หากฉันไม่ได้ทำสิ่งนั้น ฉันจะไม่มีใช้” ลูกไม่สามารถพูดสิ่งเหล่านี้ในเวลาอันสั้น ตามละครลูกได้ทำสิ่งนั้นและลูกได้ทำสิ่งนั้นในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน; เหตุนี้เองจึงมีความยากลำบากบางประการ อย่างแน่นอนจะมีการปะทุของร่างเก่านี้ การซ่อมแซมจะเฝ้าแต่เกิดขึ้นจนกระทั่งเวลาสุดท้าย นี่คือนิพพานของดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันเก่าแก่มากเกินไป; ฉันไม่มีพลังกำลังหลงเหลืออยู่ ด้วยการไม่มีพลังกำลัง บุคคลที่อ่อนแอก็มีประสบการณ์ของความทุกข์ มายาเป็นเหตุของความทุกข์อย่างใหญ่หลวงสำหรับผู้ที่ยอ่อนแอ อย่างแน่นอนมายาทำให้เราชาวบาร์ตอ่อนแอมาก เราเคยเต็มไปด้วยพลังกำลัง แล้วมายาก็ทำให้เราอ่อนแอ ในเวลานี้ เมื่อลูกพยายามที่จะเอาชนะมายา เธอก็กลายเป็นศัตรูของลูก เป็นบาร์ตที่ได้รับความทุกข์มากที่สุด บาร์ตเป็นหนึ่งกับทุกคน บาร์ตได้กลับมาเก่าอย่างสมบูรณ์ บาร์ตเคยมั่งคั่งอย่างมาก แต่ในเวลานี้ได้กลายเป็นขอทาน จากขอทานบาร์ตต้องกลายเป็นเจ้าชาย บาบาพูดว่า: ไปเหนือสำนักของร่างกายของลูกและกลับมาว่างเปล่า ไม่มีสิ่งใดที่นี้เป็นของลูกนอกจากชีพบาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น ดังนั้นลูกต้องกลายเป็นขอทานอย่างสมบูรณ์ ลูกได้รับการแสดงให้เห็นวิธีการที่ฉลาดมากมาย มีตัวอย่างของจนาทด้วยเช่นกัน ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก คงอยู่อย่างบริสุทธิ์ เช่นดอกบัวและทำตามศรัทธา ลูกต้องอุทิศทุกสิ่ง จนาทให้ทุกสิ่งแล้วเขาก็ได้รับการบอกให้ดูแลสมบัติของเขาเองและอาศัยอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ มีตัวอย่างของพระวิษณุด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายว่า: ลูก หากลูกไม่หว่านเมล็ดเพื่อตนเอง สถานภาพของลูกจะถูกลดลง ทำตามพ่อ; ดาด้านี่อยู่เบื้องหน้าลูก ท่านทำให้ชีพบาบาและชีพศักดิ์เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์อย่างสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม ชีพบาบาจะไม่นั่งและดูแลสิ่งใด ท่านจะไม่อุทิศตนแก่ตัวท่านเอง ท่านต้องอุทิศตนเองแก่ผู้เป็นแม่ เป็นผู้เป็นแม่ที่ต้องลูกวางใจไว้เบื้องหน้า พ่อมาและให้โทษของน้ำทิพย์ของความรู้แก่ผู้เป็นแม่เพื่อทำให้พวกเขาสามารถเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ โหของน้ำทิพย์ไม่ลูกให้แก่ลักษมี ในเวลานี้ เธอคือจากัดตัมบาในยุคทอง เธอจะเป็นลักษมี มีเพลงที่สวยงามมากเกี่ยวกับจากัดตัมบา ผู้คนเชื่อในเธออย่างมากมาย เธอคือผู้ประทานโชคอย่างไร? จากที่ใดที่เธอได้รับความมั่งคั่งของเธอ? จากบราห์มาหรือ? จากกฤษณะหรือ? ไม่เลย ความมั่งคั่งนั้นได้รับจากมหาสมุทรแห่งความรู้ สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่แฝงตัวมาก คำพูดของพระเจ้าเป็นไปสำหรับทุกคน พระเจ้าเป็นของทุกคน ท่านพูดกับผู้คนของศาสนาทั้งหมดว่า: จดจำพ่อผู้เดียว แม้ว่าผู้กราบไหว้บูชาชีวามากมาย พวกเขาไม่รู้สิ่งใด ดังนั้นนั่นคือความเลื่อมใสศรัทธา ในเวลานี้ใครกำลังให้ความรู้แก่ลูก? พ่อผู้เป็นที่รักที่สุด กฤษณะจะไม่เรียกว่าเป็นสิ่งนี้ เขาเรียกว่าเป็นเจ้าชายของยุคทอง แม้ว่าผู้คนกราบไหว้บูชากฤษณะ พวกเขาไม่ได้คิดว่าเขากลายเป็นเจ้าชายของยุคทองอย่างไร? ก่อนหน้านั้นเราไม่รู้เช่นกัน ในเวลานี้ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงอีกครั้งอย่างแน่นอน เมื่อลูกเติบโตใหญ่ขึ้น ลูกจึงจะกลายกลับมามีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษมีหรือนารายณ์ ความรู้นี้เป็นไปสำหรับอนาคต ลูกได้รับผลของความรู้นี้ถึง 21 ชาติเกิด ไม่สามารถกล่าวได้ว่ากฤษณะให้มรดก มรดกนั้นได้รับจากพ่อ ชีวบาบาสอนราชาโยคะ หลายพันคนใช้ชาติเกิดผ่านปากของบราห์มา พวกเขาคือผู้ที่ได้รับคำสอนเหล่านี้ เพียงลูกเท่านั้นคือบราห์มินของยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจร ในขณะที่ที่เหลือของโลกเป็นของยุคเหล็ก พวกเขาทั้งหมดพูดว่าในเวลานี้พวกเขาอยู่ในยุคเหล็กและลูกพูดว่าลูกอยู่ที่ยุคแห่งการบรรจบพบกัน ประเด็นเหล่านี้ไม่ได้ลูกเอ๋ยถึงที่แห่งใด เก็บสิ่งใหม่นี้ไว้ในหัวใจของลูก สิ่งหลักคือการจดจำพ่อและมรดก หากลูกไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกไม่สามารถจะมีโยคะได้; กฎพูดเช่นนี้ ดังนั้นลูกจะไม่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงเช่นกัน ด้วยการมีโยคะแม้กระทั่งเล็กน้อย ลูกจะไปสู่สวรรค์ พ่อพูดว่า: หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะไม่สามารถมาหาพ่อ แม้ว่าลูกอยู่ที่บ้าน ลูกก็ยังสามารถไปสวรรค์และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดีได้ แต่ลูกต้องอยู่ในโยคะและอยู่อย่างบริสุทธิ์เท่านั้น โดยปราศจากความบริสุทธิ์ ลูกจะไม่สามารถมีโยคะ มายาจะไม่ปล่อยลูกให้มีโยคะ พระผู้เป็นเจ้าพึงพอใจกับผู้ที่มิหัวใจที่ซื่อสัตย์ ผู้ที่เฝ้าแต่ต้องแวงในกิเลสและพูดว่า “ฉันจดจำชีพบาบา” นั่นกำลังทำให้หัวใจของเขาเองพึงพอใจเท่านั้น สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ ผู้คนพูดว่า: ควรมีการคุมกำเนิด อย่าได้ให้กำเนิดแก่เด็กอีกต่อไป นี่คือนิพพานที่โมฆะสถาน ในเวลานี้บาบากำลังทำให้การคุมกำเนิดเป็นไปได้ ลูกทั้งหมดคือกุมารและกุมาริ ดังนั้นไม่มีเรื่องของกิเลส ที่นี้ลูกสาวต้องอดทนอย่างมากเนื่องจากกิเลส บาบาพูดว่า: ลูกต้องรับข้อควรระวังอย่างยิ่ง มีผู้ใดที่นี้ดื่มแอลกอฮอล์หรือ? พ่อกำลังถามลูก หากลูกพูดเท็จ จะต้องมีความเสี่ยงของการลงโทษอย่างรุนแรงจากดรามราช ลูกควรพูดความจริงเบื้องหน้าพระเจ้า ลูกดื่มแอลกอฮอล์แม้กระทั่งเป็นยาหรือไม่? (ไม่มีใครยกมือของเขา) อย่างแน่นอนลูกต้องพูดความจริงที่นี้ หากลูกทำความผิด ลูกควรเขียนถึงบาบาว่า: บาบา ฉันทำความผิดนี้ มายาตอบดีฉัน ผู้คนมากมายเขียนหาบาบาว่า: ในวันนี้

วิญญาณของปีศาจร้ายของความโกรธมา ฉันตอบทีใครบางคน การกำหนดของลูกคือลูกไม่ควรตอบโต้ผู้ใด ได้มีการแสดงให้เห็นว่าภรรยาถูกผูกไว้ที่ต้นไม้ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นเท็จ เด็กควรได้รับการสอนด้วยความรักอย่างยิ่ง พวกเขาไม่ควรถูกทุบตี งดอาหาร 1 มื้อ; อย่าให้ของหวานแก่พวกเขา: ลูกสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขพวกเขาในวิธีนี้ การทำรุนแรงกับพวกเขาเป็นสิ่งชั่วร้ายของความโกรธและลูกจะโกรธเคืองกับดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ เด็กเล็กๆเป็นเช่นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นลูกต้องไม่ทำรุนแรงกับพวกเขา ลูกไม่สามารถแม้กระทั่งดูหมิ่นพวกเขา ลูกไม่ควรกระทำการกระทำใดเช่นที่จะทำให้ลูกคิดว่าลูกทำบางสิ่งที่เป็นบาป หากลูกทำ ลูกควรเขียนถึงบาปในทันทีว่า: บาบ่า ฉันทำความผิดนี้ อภัยให้ฉันเถิด ฉันจะไม่ทำความผิดนี้อีกแล้ว ลูกก็ควรสำนึกเสียใจสำหรับความผิดนั้น ที่นั่นเช่นกัน เมื่อดรามาราชให้การลงโทษ พวกเขาพูดว่าพวกเขาเสียใจและพวกเขาจะไม่ทำความผิดนี้อีกเลย บาบ่าพูดด้วยความรักอย่างยิ่งว่า: ลูกที่มีค่าผู้เป็นที่รัก ลูกที่น่ารัก อย่าได้มีวันพูดเท็จ ขอคำแนะนำในทุกย่างก้าว ในเวลานี้เงินทองของลูกกำลังถูกใช้ไปเพื่อเปลี่ยนบาร์ดให้เป็นสวรรค์ ดังนั้นทุกสิ่งของลูกมีค่าเช่นเพชร ไม่ใช่ว่าลูกกำลังให้ทานและกำลังทำบุญให้กับชั้นยาสีขาว ผู้คนได้รับอะไรเมื่อพวกเขาสร้างโรงพยาบาล วิทยาลัย ฯลฯ? หากพวกเขาเปิดวิทยาลัยแล้ว ในชาติเกิดถัดไปของเขา พวกเขาจะได้รับการศึกษาที่ดี หากพวกเขาสร้างธรรมศาลา พวกเขาได้รับปราสาทราชวัง ที่นั่นลูกได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อชาติแล้ว ชาติแล้ว ลูกได้รับช่วงชีวิตที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครของศาสนาอื่นใดที่มีช่วงชีวิตที่ยาวนานเท่ากับลูก มีช่วงชีวิตที่สั้นที่นั่น ดังนั้นเมื่อลูกเดินไป เมื่อลูกเคลื่อนไหว จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและลูกจะอยู่ในความสุข หากมีความยากลำบากใดแล้วจงถาม อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าผู้ใดที่ยากจนสามารถพูดกับบาบ่าว่า: บาบ่า ฉันเป็นของท่านและฉันจะอยู่กับท่าน มีผู้ที่ยากจนเช่นนั้นมากมายในโลก ทุกคนจะพูดว่า: ขอให้เราอยู่ในมรรคนี้ ในวิธีนั้นหลายแสนคนก็จะรวมกันที่นั่น ไม่ใช่ไขกฏเช่นกัน ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก; ลูกไม่สามารถอยู่ที่นั่นเช่นนั้น ผู้คนในธุรกิจก็เก็บ 1 หรือ 2 ไพซาไว้ต่างหากในนามของพระเจ้าเสมอ บาบ่าพูดว่า: อ้อชะ หากลูกยากจน อย่าได้เก็บสิ่งใดไว้ต่างหาก เข้าใจความรู้และกลับมาตามมานะภาพ มาหาของลูกให้อะไร? เธอยังคงฉลาดในความรู้ เธอกำลังทำงานรับใช้ด้วยจิตใจและร่างกายของเธอ ไม่มีเรื่องของเงินทองในสิ่งนั้น หากอย่างมากที่สุดลูกให้ 1 รูปี ลูกจะได้รับมากเท่ากับบุคคลที่มั่งคั่ง ก่อนอื่นใดลูกต้องดูแลครัวเรือนของลูก ลูกไม่ควรไม่มีความสุข .อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและนมัสต์จากแม่ พ่อ บัพดาดา สวัสดีตอนเช้า ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ขอคารวะต่อผู้เป็นนาย ขอให้ลูกมีชัยชนะ

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ทำการกระทำใดที่ลูกจะเสียใจในภายหลังและต้องมาสำนึกผิด อย่าพูดเท็จ อยู่อย่างซื่อสัตย์กับพ่อที่แท้จริง
2. ใช้ทุกสิ่งของลูกมีไปในทางที่มีค่าเพื่อที่จะเปลี่ยนบาร์ดให้เป็นสวรรค์ อุทิศตนเองเช่นบราห์มาบาบาและกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์

พร: ขอให้ลูกรู้คิดและเป็นอิสระจากบาปโดยรู้ถึงความสำคัญของการกำหนดจากดวงวิญญาณเครื่องมือ ลูกที่รู้คิดจะไม่เคยคิดว่าบางทีการกำหนดที่ดวงวิญญาณเครื่องมือได้ให้ไว้แล้วนั้น ให้เพราะมีใครบางคนพูดบางสิ่งบางอย่างกับดวงวิญญาณเครื่องมือเหล่านั้น อย่าปล่อยให้ความคิดที่ไร้ประโยชน์เช่นนั้นเกิดขึ้นกับดวงวิญญาณเครื่องมือ ถึงแม้ว่าจะมีใครบางคนทำการตัดสินใจในสิ่งที่ลูกไม่ชอบ ลูกก็ไม่ได้รับผิดชอบต่อสิ่งนั้น และดังนั้นลูกจะไม่สะสมบาปในสิ่งนั้น เพราะพ่อคือผู้ที่ทำให้คนนั้นเป็นเครื่องมือและท่านสามารถเปลี่ยนบาปนั้นได้ นี่คือนัยสำคัญที่แฝงตัว และเป็นกลไกที่แฝงตัว

คติพจน์: บุคคลที่ซื่อสัตย์คือผู้ที่รักพระเจ้าและรักโลก ไม่ใช่ผู้ที่รักการพักผ่อน

*** โอม ขานติ ***